TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. gegužės 26 d. *

Byloje C-301/02 P

dėl 2002 m. rugpjūčio 26 d. pagal EB Teisingumo Teismo statuto 49 straipsnį pateikto apeliacinio skundo,

Carmine Salvatore Tralli, buvęs Europos centrinio banko tarnautojas, gyvenantis Nidderau (Vokietija), atstovaujamas advokato N. Pflüger, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos centriniam bankui, atstovaujamam V. Saintot ir M. Benisch, padedamų advokato B. Wägenbaur, nurodžiusiam adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (pranešėjas), S. von Bahr ir K. Schiemann,

generalinis advokatas P. Léger,
posėdžio sekretorė M.-F. Contet, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. birželio 22 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2005 m. vasario 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 C. S. Tralli apeliaciniame skunde prašo panaikinti 2002 m. birželio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Tralli prieš ECB* (T-373/00, T-27/01, T-56/01 ir T-69/01, Rink. TP p. I-A-97 ir II-453, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo buvo atmesti jo ieškiniai dėl kai kurių Europos centrinio banko (ECB) aktų panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 Prie EB sutarties pridėto protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statutas (toliau – ECBS statutas), be kita ko, nustato:

„12 straipsnis

<...>

12.3. Valdančioji taryba priima darbo reglamentą, kuriame nustato ECB ir jo sprendimus priimančių organų vidaus struktūrą.

<...>

36 straipsnis

Personalas

36.1. Vykdomosios valdybos siūlymu valdančioji taryba nustato ECB personalo įdarbinimo sąlygas.

<...>"

3 Remdamasi ECBS statuto 36 straipsnio 1 dalimi, 1999 m. kovo 31 d. Valdančioji taryba priėmė Europos centrinio banko personalo įdarbinimo sąlygas (OL L 125, 1999, p. 32, *Conditions of Employment for Staff of the European Central Bank*, toliau – Įdarbinimo sąlygos). Šios Įdarbinimo sąlygos, taikant bylos aplinkybių metu galiojusią redakciją, numato:

„9. a) ECB ir jo tarnautojų darbo santykiai yra nustatyti pagal šias įdarbinimo sąlygas sudarytose darbo sutartyse. Vykdomosios valdybos priimtose Personalo taisyklėse patikslinamos šių Įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo taisyklės.

<...>

10. a) darbo sutartys tarp ECB ir jo tarnautojų – tai priėmimo į tarnybą raštai, kuriuos pasirašo tarnautojai <...>

b) pagal Personalo taisyklių nuostatas tarnybai gali būti nustatytas bandomasis laikotarpis. Bet kuriuo atveju bandomasi laikotarpis negali trukti ilgiau nei dvylika mėnesių.

11. a) ECB gali nutraukti sutartį su savo tarnautoju motyvuotu Vykdančiosios tarybos sprendimu Personalo taisyklėse nustatyta tvarka dėl šių priežasčių:

i) dėl nuolatinės nekompetencijos <...>;

<...>

41. Tarnautojai gali, vadovaudamiesi Personalo taisyklėmis, prašyti administracine tvarka peržiūrėti jų skundus ir reikalavimus dėl sprendimų jų individualiose bylose atitikties personalo politikai ir ECB tarnybos sąlygoms. Administraciniu patikrinimu nepatenkinti tarnautojai gali pasinaudoti Personalo taisyklėse numatyta skundų nagrinėjimo procedūra.

Šiomis procedūromis negali būti ginčijamas:

<...>

iii) bet koks sprendimas po bandomojo laikotarpio nepatvirtinti tarnautojo priėmimo į tarnybą.

42. Išnaudojus visas įmanomas ginčo sprendimo vidaus procedūras, Teisingumo Teismas turi kompetenciją spręsti visus ECB ir jo tarnautojų arba buvusių tarnautojų, kuriems taikomos šios Įdarbinimo sąlygos, ginčus.

Ši kompetencija apsiriboja priemonės ar sprendimo teisėtumo tyrimu, išskyrus finansinio pobūdžio ginčus, kuriuos spręsti Teisingumo Teismas turi neribotą kompetenciją." (Neoficialus vertimas)

4 Remdamasi ECBS statuto 12 straipsnio 3 dalimi, 1999 m. Valdančioji taryba priėmė ECB darbo reglamentą (OL L 125, 1999, p. 34, toliau – ECB darbo reglamentas). Šio darbo reglamento 21 straipsnis „Įdarbinimo sąlygos" numato:

„21.1 Įdarbinimo sąlygos ir Personalo taisyklės reglamentuoja darbo santykius tarp ECB ir jo personalo.

21.2 Vykdomosios valdybos siūlymu Valdančioji taryba nustato ir keičia Įdarbinimo sąlygas. Pagal šiame darbo reglamente numatytą tvarką, turi būti konsultuojamasi su Bendrąja taryba.

21.3. Vykdomoji valdyba priima Personalo taisykles, kurios įgyvendina įdarbinimo sąlygas.

21.4 Prieš priimant naujas Įdarbinimo sąlygas arba Personalo taisykles turi būti konsultuojamasi su Personalo komitetu. Jo nuomonė turi būti atitinkamai pateikta Valdančiajai tarybai arba Vykdančiajai valdybai."

5 Remdamasi ECB darbo reglamento 21.3 straipsniu ir Įdarbinimo sąlygų 9 straipsnio a punktu, ECB Vykdomoji valdyba priėmė Personalo taisykles (*European Central Bank Staff Rules*, toliau – Personalo taisyklės), kurios, be kita ko, numato:

„2.1 Bandomasis laikotarpis

Įdarbinimo sąlygų 10 straipsnio b punktas taikomas tokiomis sąlygomis:

2.1.1 Tarnybai gali būti nustatomas trijų mėnesių bandomasis laikotarpis, išskyrus tuos atvejus, kai Vykdomoji valdyba nusprendžia jį atšaukti. Ypatingais atvejais Vykdomoji valdyba, atsižvelgdama į 2.1.2 punkto a papunktį, gali nustatyti ilgesnį nei trijų mėnesių bandomąjį laikotarpį.

<...>

2.1.2 Jei bandomuoju laikotarpiu tarnautojas neatlieka savo pareigų dėl ligos, nelaimingo atsitikimo, motinystės atostogų arba ypatingais atvejais dėl specialių atostogų, trunkančių ilgiau nei vieną mėnesį, Vykdomoji valdyba gali bandomąjį laikotarpį pratęsti atitinkamam laikotarpiui.

Be to, ypatingais atvejais Vykdomoji valdyba gali:

a) pratęsti bandomąjį laikotarpį iki bendros dvylikos mėnesių trukmės; arba

b) pratęsti bandomąjį laikotarpį iki bendros dvylikos mėnesių trukmės, paskiriant asmenį atlikti kitas pareigas.

2.1.3 Įspėjusi prieš mėnesį, Vykdomoji valdyba gali nutraukti sutartį, jei asmuo nepatenkinamai atlieka pareigas arba yra nekompetentingas." (Neoficialus vertimas)

6 ECB, remdamasis Darbo reglamento 8 ir 24 straipsniais, 1999 m. spalio 12 d. Sprendimu ECB/1999/7 (1999/811/EB) priėmė ECB Vykdomosios valdybos darbo reglamentą (OL L 314, p. 34).

7 Minėtame sprendime konstatuojama, kad „būtina nustatyti <...> įgaliojimų perdavimo tvarką, kuri atitiktų <...> Vykdomosios valdybos kolektyvinės atsakomybės principą".

8 Sprendimas, be kita ko, numato:

„1 straipsnis

Papildomas pobūdis

Šis sprendimas papildo Europos centrinio banko darbo reglamentą. Šiame sprendime naudojamos sąvokos turi tą pačią reikšmę kaip ir Europos centrinio banko darbo reglamente.

<...>

5 straipsnis

Įgaliojimų perdavimas

1. Vykdomoji valdyba gali įgalioti vieną arba daugiau savo narių jos vardu ir atsakomybe imtis aiškiai apibrėžtų vadovavimo arba administravimo priemonių, įskaitant parengiamuosius sprendimo, kurį Vykdomosios valdybos nariai turės bendrai priimti vėliau, dokumentus ir galutinių Vykdomosios valdybos sprendimų įgyvendinimo dokumentus.

2. Vykdomoji valdyba taip pat gali paprašyti vieno ar daugiau iš savo narių, pirmininkui sutikus, priimti: i) galutinį bet kurio dokumento, apibrėžto 5 straipsnio 1 dalyje, tekstą su sąlyga, kad diskutuojant jau buvo susitarta dėl tokio dokumento esmės; ir(arba) ii) galutinius sprendimus, kai taip perduodami riboti ir aiškiai apibrėžti įgaliojimai, kurių įgyvendinimas yra griežtai peržiūrimas, vadovaujantis Vykdomosios valdybos nustatytais objektyviais kriterijais.

3. Įgaliojimų perdavimas ir pagal 5 straipsnio 1 ir 2 dalis priimti sprendimai įrašomi į Vykdomosios valdybos posėdžių apibendrinamuosius protokolus.

4. Taip perduoti įgaliojimai gali būti perduodami kitam asmeniui, tik jeigu tai nurodo konkreti įgaliojamojo sprendimo nuostata.

<...>"

Faktinės bylos aplinkybės

9 2000 m. kovo 10 d. ECB paskelbė pranešimą apie laisvas apsaugos darbuotojo, kurio pagrindinė funkcija stebėti įėjimą į ECB pastatą ir tikrinti atvykusiuosius, pareigas.

10 2000 m. birželio 20 d. raštu ieškovas buvo paskirtas į šias pareigas nuo 2000 m. liepos 1 dienos. Šiame įdarbinimo rašte buvo patikslinta, kad jo darbo sutarčiai yra taikomos Įdarbinimo sąlygos ir Personalo taisyklės ir kad jam nustatytas trijų mėnesių bandomasis laikotarpis.

11 2000 m. rugpjūčio 21 d. pokalbio metu ieškovo viršininkas jam pranešė, kad jo darbas neatitiko šioms pareigoms taikomų reikalavimų.

12 Ieškovo atlikto darbo trūkumai buvo aptarti 2000 m. rugsėjo 1 d. ieškovo, jo viršininko ir kitų dviejų personalo darbuotojų, vienas iš kurių buvo atsakingas už ECB apsaugos koordinavimą, pokalbio metu.

13 2000 m. rugsėjo 8 d. ieškovas gavo vidaus pranešimo, kuriame ECB apsaugos koordinatorius ieškovo viršininko prašė pratęsti ieškovo bandomąjį laikotarpį, kopiją. Šiame pranešime buvo nurodyta, kad šis papildomas bandomasis laikotarpis yra būtinas dėl ieškovo nepakankamo profesinio darbo našumo tam, kad jam būtų leista dalyvauti papildomuose apmokymuose, susijusiuose su jo pagrindinėmis pareigomis ir su ECB apsaugos sistema. Pagal šį vidaus pranešimą ieškovas

patvirtino savo norą dalyvauti tokiuose apmokymuose ir sutiko dėl bandomojo laikotarpio pratęsimo iki 2000 m. gruodžio 31 dienos. Ieškovas pasirašė ant šio vidaus pranešimo, kad buvo su juo supažindintas.

14 2000 m. rugsėjo 18 d. laišku ECB pranešė ieškovui apie sprendimą pratęsti bandomąjį laikotarpį iki 2000 m. gruodžio 31 d. (toliau – sprendimas pratęsti bandomąjį laikotarpį). Ieškovui buvo pranešta, kad sprendimas dėl jo priėmimo į tarnybą patvirtinimo priklausė nuo jo profesinio darbo našumo pratęstu bandomuoju laikotarpiu.

15 2000 m. lapkričio 29 d. laišku, pasirašytu administracijos ir personalo generalinio direktoriaus bei personalo skyriaus vadovo, ieškovui tą pačią dieną buvo pranešta, kad Vykdomoji valdyba nusprendė nuo 2000 m. gruodžio 31 d. nutraukti su juo sutartį (toliau – sprendimas atleisti iš darbo). Šis sprendimas buvo motyvuotas tuo, kad net ir prailgintu bandomuoju laikotarpiu ieškovo darbas nepagerėjo tiek, kad patenkintų minimalius šioms pareigoms taikomus reikalavimus. Ieškovas nesugebėjo tinkamai įgyvendinti ECB apsaugos sistemos ir laikytis administracinių bei darbo tvarkos taisyklių ir procedūrų.

Procesas Pirmosios instancijos teisme

16 2000 m. gruodžio 12 d. ieškovas pateikė Pirmosios instancijos teismui ieškinį dėl sprendimo atleisti iš darbo panaikinimo (byla T-373/00).

17 Ieškovas pareiškė dar tris ieškinius, be kita ko, reikalaudamas:

— panaikinti ECB pirmininko sprendimą atmesti jo skundą dėl sprendimo pratęsti bandomąjį laikotarpį (byla T-27/01),

— pripažinti, kad ECB pirmininkas neteisėtai atsisakė apibrėžti savo požiūrį į jo prašymą peržiūrėti sprendimą atleisti iš darbo (byla T-56/01), ir

— panaikinti ECB pirmininko sprendimą atmesti jo skundą dėl sprendimo atleisti iš darbo (byla T-69/01).

18 2005 m. sausio 15 d. Nutartimi šias bylas buvo nuspręsta sujungti, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis. Ginčijamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas sujungė šiuos ieškinius, kad būtų priimtas galutinis sprendimas byloje T-373/00 ir konstatuota, jog nėra būtina priimti sprendimų bylose T-27/01, T-56/01 ir T-69/01.

19 Tuo pačiu sprendimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad byloje T-373/00 kiekviena šalis padengia bylinėjimosi išlaidas, o bylose T-27/01, T-56/01 ir T-69/01 ieškovas padengia savo ir trečdalį ECB bylinėjimosi išlaidų.

Ginčijamas sprendimas

20 Pirmosios instancijos teismas, iš esmės atmesdamas ieškinį byloje T-373/00, visų pirma nurodė, kad ieškovo pareiškimas dėl ECB įgaliojimų perdavimo taisyklių taikymo personalo administravimo atžvilgiu neteisėtumo yra nepagrįstas. Šiuo atžvilgiu jis argumentavo taip:

„43 Ieškovo nuomone, Personalo taisyklės neturėjo jokio teisinio pagrindo. Iš tiesų jis nustato ECB personalo įdarbinimo sąlygas ir todėl, remiantis ECBS statuto 36 straipsnio 1 dalimi, jį turėjo priimti ne Vykdomoji valdyba, kuri šiuo klausimu neturėjo kompetencijos, o Valdančioji taryba Vykdomosios valdybos siūlymu.

44 Šiuo aspektu pakanka priminti, kad byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *X prieš ECB* (2001 m. spalio 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *X prieš ECB*, T-333/99, Rink. p. II-3021; Rink. VT p. I-A-199 ir II-921), Pirmosios instancijos teismui buvo pateiktas pareiškimas dėl neteisėtumo, pagrįstas tuo pačiu pagrindu, kuriuo remiasi ieškovas šioje byloje. To sprendimo 96–109 punktuose Pirmosios instancijos teismas iš esmės nurodė, kad Personalo taisyklės nėra neteisėtos, kaip skundžia ieškovas, būtent tiek, kiek pagal ECB darbo reglamento 21 straipsnio 3 dalį Valdančioji taryba įgaliojo Vykdomąją valdybą nustatyti Įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo taisykles, t. y. Personalo taisykles."

21 Antra, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ieškovo nurodytas ieškinio pagrindas, susijęs su Įdarbinimo sąlygų ir Personalo taisyklių bei proporcingumo principo pažeidimu, taip pat nėra pagrįstas.

22 Pirmosios instancijos teismas visų pirma nurodė, kad šį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys, t. y. viena, kurioje ginčijamas bandomojo laikotarpio pratęsimas, ir kita, kurioje ginčijamas sprendimas atleisti iš darbo. Toliau jis nagrinėjo kiekvieną į šių ieškinio pagrindų.

23 Pirma, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 49 punkte nurodė, kad sprendimas dėl bandomojo laikotarpio pratęsimo buvo priimtas laikantis taikytinų procedūros taisyklių. Antra, ginčijamo sprendimo 51 ir 52 punktuose jis nurodė, kad ECB turėjo teisę pratęsti bandomąjį laikotarpį. Trečia, ginčijamo sprendimo 56 ir 57 punktuose jis nurodė, kad ECB galėjo manyti, jog yra ypatingas atvejis Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnio antrosios pastraipos prasme, kuris leido jam pratęsti bandomąjį laikotarpį. Dėl sprendimo atleisti iš darbo, pirma, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 65 ir 66 punktuose pastebėjo, kad ieškovui buvo pranešta apie priekaištus dėl jo profesinių žinių ir pareigų atlikimo. Antra, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 73 punkte pabrėžė, jog niekas neleido daryti išvados, kad ieškovui nebuvo sudarytos normalios sąlygos dirbti bandomuoju laikotarpiu. Trečia, ginčijamo sprendimo 81 punkte jis teigė, jog ECB negali būti kaltinamas, kad jis, pažeisdamas ieškovo teises, nutraukė sutartį.

24 Galiausia, priteisdamas ieškovui sumokėti jo ir trečdalį ECB bylinėjimosi išlaidų bylose T-27/01, T-56/01 ir T-69/01, Pirmosios instancijos teismas nurodė šiuos argumentus:

„99 Pirmosios instancijos teismo nuomone, priešingai nei mano ieškovas, iš Įdarbinimo sąlygų 41 straipsnio iii papunkčio visiškai aišku, kad sprendimas pratęsti bandomąjį laikotarpį ir sprendimas atleisti iš darbo bandomuoju laikotarpiu negali būti prašymo peržiūrėti ikiteismine tvarka ir skundo dalykas.

Iš tiesų šios nuostatos prasme šių dviejų sprendimų tikslas yra „nepatvirtinti tarnautojo priėmimo į tarnybą bandomuoju laikotarpiu".

100 Todėl ieškinių pareiškimas bylose T-27/01 ir T-69/01 sukėlė atsakovui nepagrįstų bylinėjimosi išlaidų.

101 Ieškinį dėl neveikimo byloje T-56/01, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2001 m. kovo 13 d., ieškovas pareiškė dėl to, kad nebuvo atsakyta į jo 2000 m. vasario 5 d. pareikštą skundą, kadangi pagal Personalo taisyklių 8.2.1 straipsnį šis skundas buvo numanomai atmestas po mėnesio nuo jo pareiškimo priimtu sprendimu ir kadangi 2001 m. kovo 12 d. ECB pirmininkas atmetė ieškovo skundą.

102 Todėl, nesant būtinybės nagrinėti, ar ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes prieš pareiškiant ieškinį dėl griežto reikalavimo vykdyti įsipareigojimus neatlikimo nebuvo išankstinio įspėjimo, aišku, kad ieškinio pareiškimo byloje T-56/01 momentu arba bent jau kelios dienos po šios datos ieškovas žinojo, kad atsakovas apibrėžė savo poziciją EB 232 straipsnio antrosios pastraipos prasme. Tačiau jis vis tiek nesiėmė priemonių, kad atsakovas dėl šio ieškinio nepatirtų nepagrįstų išlaidų.

103 Todėl ieškovo prašymas, kad atsakovas padengtų bylinėjimosi išlaidas, netenkinamas, priteisiant iš ieškovo trečdalį atsakovo patirtų bylinėjimosi išlaidų bylose T-27/01, T-56/01 ir T-69/01."

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

25 Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą ir ECB sprendimą pratęsti bandomąjį laikotarpį bei sprendimą atleisti iš darbo,

— priteisti iš ECB sumokėti jam bazinį 32 304 EUR per metus atlyginimą kartu su išmokomis ir kitais Įdarbinimo sąlygose numatytais atlyginimo priedais nuo 2000 m. gruodžio 31 d.,

— priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.

26 ECB Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą,

— priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

27 Grįsdamas savo reikalavimus, apeliantas nurodo tris apeliacinio skundo pagrindus.

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas dėl įgaliojimų perdavimą reglamentuojančių teisės normų pažeidimo

Šalių argumentai

28 Šiuo apeliacinio skundo pagrindu apeliantas iš esmės teigia, kad Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 43 ir 44 punktuose atmesdamas neteisėtumo pareiškimą, susijusį su Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnio antrąja pastraipa ir 2.1.3 straipsniu, padarė teisės klaidą. Šį teisinį pagrindą jis iš esmės grindžia toliau išdėstytais argumentais.

29 Pirma, apeliantas teigia, kad pagal ECBS statuto 36 straipsnio 1 dalį ECB Vykdomoji valdyba neturi kompetencijos priimti Personalo įdarbinimo sąlygų. Tai yra Valdančiosios tarybos kompetencija.

30 Antra, apelianto nuomone, ECBS statuto 12 straipsnio 3 dalis neleidžia Valdančiajai tarybai perduoti savo su personalu susijusios kompetencijos Vykdomajai valdybai.

31 Šiuo atžvilgiu jis priduria, kad net jei Valdančioji taryba būtų įgaliota perduoti savo kompetenciją priimti Personalo įdarbinimo sąlygas Vykdomajai valdybai, ji tai turėjo padaryti aiškiai. Tačiau Pirmosios instancijos teismas nenagrinėjo šio argumento, darydamas prielaidą, kad įgaliojimų perdavimas nustatytas Darbo reglamento 21 straipsnio 3 dalyje.

32 Apeliantas taip pat teigia, kad Pirmosios instancijos teismas neteisingai išaiškino su Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 110 straipsniu, nustatančiu įgaliojimų perdavimą Europos Bendrijų viešojoje tarnyboje, susijusią teismo praktiką, ginčijamo sprendimo 44 punkte teigdamas, kad Valdančioji taryba turėjo teisę perduoti įgaliojimus priimti Personalo taisykles Vykdomajai valdybai. Galiausia jis pastebi, kad šis sprendimas pažeidžia „institucijų pusiausvyros principą" tiek, kiek Pirmosios instancijos teismas patvirtino įgaliojimų perdavimą savo nuožiūra ne tik pirminių teisės šaltinių nustatytoms institucijoms.

33 Trečia, apeliantas mano, kad priėmusi Personalo taisyklių 2.1.2 ir 2.1.3 straipsnius, Vykdomoji valdyba pažeidė Darbo reglamento 21 straipsnio 3 dalį tiek, kiek priėmė ne Įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo priemones, o savarankiškas teisės normas. Iš esmės šis 2.1.2 straipsnis leido vienašalį bandomojo laikotarpio pratęsimą, todėl ši nuostata išėjo už Įdarbinimo sąlygų 10 straipsnio b punkto taikymo srities ribų.

34 Apeliantas šiuo atžvilgiu priduria, kad minėtas 2.1.3 straipsnis šiuo laikotarpiu numatė tik vieną atleidimo iš darbo galimybę, susijusią su netinkamu suinteresuotojo asmens elgesiu arba netinkamais jo darbo rezultatais, kuri skiriasi nuo numatytosios Įdarbinimo sąlygų 11 straipsnio a punkto i papunktyje.

35 ECB teigia, kad nė vienas iš apelianto pateiktų pirmo arba antro pagrindo reikalavimų nėra nei reikšmingas, nei pagrįstas. Jis pabrėžia, kad pagal teismo praktiką, susijusią su Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnio taikymu, institucijos turi teisę priimti bendro pobūdžio įgyvendinančias nuostatas, jei nesusiaurina Pareigūnų tarnybos nuostatų taikymo srities. Be to, Valdančiosios tarybos tam tikrų įgaliojimų Vykdomajai valdybai suteikimas atitinka institucijų pusiausvyros principą.

36 ECB pastebi, kad apeliantas nenurodo ginčijamo sprendimo dalies, kurią jis ginčija trečiuoju pagrindu. Bet kuriuo atveju šis pagrindas nėra pagrįstas. Iš tiesų Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnio antroji pastraipa ir 2.1.3 straipsnis yra Įdarbinimo sąlygų 10 straipsnio b punkto įgyvendinimo priemonė ir darbo sutarties sudėtinė dalis. Be to, Įdarbinimo sąlygų 11 straipsnis netaikomas bandomuoju laikotarpiu.

Teisingumo Teismo vertinimas

37 Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantas iš esmės siekia įrodyti, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, jog su tarnautojais susijusių įgaliojimų perdavimo tvarka ECB bei ECB organų šių įgaliojimų vykdymas yra teisėti.

38 Šiuo atžvilgiu visų pirma pastebėtina, kad pagal protokolo dėl ECBS statuto 12 straipsnio 3 dalį ir 36 straipsnio 1 dalį Valdančiajai tarybai buvo patikėtas teisės

aktų leidybos įgaliojimas priimti Darbo reglamentą, kad būtų nustatyta ECB vidinė organizacija ir jo sprendimus priimančios institucijos bei ECB tarnautojų įdarbinimo sąlygos.

39 Pabrėžtina, kad taip apibrėžti organizaciniai ir valdymo įgaliojimai atitinka kitoms institucijoms ir įstaigoms pagal pirminę teisę patikėtus įgaliojimus (žr., pavyzdžiui, dėl Europos Komisijos EB 218 straipsnio antrąją pastraipą).

40 Pagal minėtas įgaliojimų nuostatas Valdančioji taryba priėmė ECB įdarbinimo sąlygas. Jos savo ruožtu numato Vykdomosios valdybos įgaliojimus priimant Personalo taisykles patikslinti bendras šių įdarbinimo sąlygų įgyvendinimo sąlygas.

41 Dėl šių įgaliojimų perdavimo tvarkos atitikties Bendrijos teisei primintina, kad, kaip matyti iš 1958 m. birželio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo (*Meroni prieš Aukščiausiąją valdžios instituciją*, 9/56, Rink. p. 9, 42 ir 43 punktai), institucijai suteikti įgaliojimai apima galimybę laikantis EB sutarties reikalavimų perduoti institucijos nustatytomis sąlygomis tam tikrus iš šių įgaliojimų.

42 Šiuo atžvilgiu svarbu patikslinti, kad šis Teisingumo Teismo sprendimo *Meroni prieš Aukščiausiąją valdžios instituciją* argumentas buvo susijęs su įgaliojimų perdavimu

pagal privatinę teisę įsteigtoms organizacijoms, atskiriems juridiniams asmenimis tam, kad būtų įgyvendinti tam tikri finansiniai mechanizmai. Bendrijos institucija ar įstaiga yra įgaliota numatyti visas organizacines ir įgaliojimų perdavimo jos sprendimų priėmimo institucijoms priemones, ypač kai tai susiję su jos pačios personalo valdymu. Iš tikrųjų, kaip 2004 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismas nustatė sprendimo (*Pflugradt prieš ECB*, C-409/02 P, Rink. p. I-9873) 34 punkte, Bendrijos įstaiga, kuriai patikėta įgyvendinti bendrąjį interesą užtikrinančias funkcijas, yra įgaliota reglamentu nustatyti savo personalui taikomas nuostatas.

43 Dėl privalomų tokių įgaliojimų perdavimo sąlygų primintina, kad kaip Teisingumo Teismas patikslino minėtame sprendime *Meroni prieš Aukščiausiąją valdžios instituciją* (žr. 40–44, 46 ir 47 punktus), visų pirma, įgaliojantis subjektas negali įgaliojamam subjektui perduoti kitokių įgaliojimų, nei pats yra gavęs. Be to, įgaliojamam subjektui suteikiami įgaliojimai turi būti įgyvendinami tomis pačiomis sąlygomis, kaip juos įgyvendintų pati įgaliojančioji institucija tiesiogiai, ypač kiek tai susiję su motyvavimo ir paskelbimo reikalavimais. Galiausia, net jei įgaliojantysis subjektas turi teisę perduoti įgaliojimus, jis juos turi perduoti priimdamas aiškų sprendimą; be to, galima perduoti tik aiškiai apibrėžtus vykdomuosius įgaliojimus.

44 Dėl su personalu susijusių įgaliojimų perdavimo ECB ir atsižvelgiant į ieškovo pirmam apeliacinio skundo pagrindui paremti pateiktus argumentus, konstatuotina, kad ECB šioje srityje priimtos nuostatos ir šiuo tikslu perduotų įgaliojimų apimtis visiškai atitinka sprendime *Meroni prieš Aukščiausiąją valdžios instituciją* nustatytas sąlygas (žr. šio sprendimo 41 punktą).

45 Dėl perduodant įgaliojimus būtino tikslumo primintina, kad Valdančioji taryba, turinti kompetenciją nustatyti personalo įdarbinimo sąlygas ir pačias Įdarbinimo sąlygas, ECB Darbo reglamento 21 straipsnio 3 dalyje aiškiai numatė, jog Vykdomoji valdyba priima ir keičia Įdarbinimo sąlygas įgyvendinančias taisykles.

46 Šiomis sąlygomis ieškovo pagrindas dėl Pirmosios instancijos teismo klaidingo teismo praktikos, susijusios su Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnio išaiškinimu, taikymo nepriimtinas. Kaip matyti iš minėto sprendimo *Pflugradt prieš ECB* 37 punkto, vykdančių savo įgaliojimus ECB valdymo organų padėtis santykiuose su jų tarnautojais visiškai nesiskiria nuo kitų Bendrijos įstaigų arba institucijų valdymo organų padėties jų santykiuose su jų tarnautojais. Esant tokioms aplinkybėms bei dėl „institucijų pusiausvyros principo" primintina, kad šis principas taikytinas tik santykiuose su Bendrijų institucijomis ir įstaigomis (pavyzdžiui, žr. 1990 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą*, C-70/88, Rink. p. I-2041, 21–23 punktus).

47 Dėl Valdančiosios tarybos Vykdomajai valdybai suteiktų įgaliojimų pažeidimo pastebėtina, kad Vykdomosios valdybos nustatyti Personalo taisyklių 2.1.2 ir 2.1.3 straipsniai numato tam tikras aplinkybes, kurios gali susidaryti bandomuoju laikotarpiu. Šios nuostatos, be kita ko, viena vertus, leidžia pratęsti bandomąjį laikotarpį ir, kita vertus, šiuo laikotarpiu nutraukti sutartį.

48 Šiuo atžvilgiu pastebėtina, kad Personalo taisyklių 2.1.2 ir 2.1.3 straipsniai neišeina už ECB Darbo reglamento 21 straipsnio 3 dalimi Vykdomajai valdybai patikėtų vykdomųjų įgaliojimų ribų. Kitaip nei tvirtina ieškovas, šios nuostatos neprieštarauja Įdarbinimo sąlygų 10 straipsnio b punktui, numatančiam, kad pagal Personalo taisyklių nuostatas Vykdomoji valdyba gali nustatyti bandomuosius laikotarpius. Ginčijamos nuostatos taip pat neišeina už Įdarbinimo sąlygų 11 straipsnio a punkto i papunkčio, susijusio su atvejais, kada ECB gali nutraukti sutartis su jo tarnautojais, nustatytų ribų.

49 Iš tiesų, kaip visiškai teisingai pastebi generalinis advokatas savo išvados 39 punkte, kadangi Vykdomoji valdyba yra įgaliota pagal Įdarbinimo sąlygų 10 straipsnio b punktą nustatyti bandomojo laikotarpio sąlygas, ji neperžengė įgaliojimų šioje srityje numačiusi, kad bandomuoju laikotarpiu, kai ypatingas dėmesys yra kreipiamas į atitinkamo darbuotojo pareigų atlikimą, galima nutraukti sutartį „dėl <...> nesugebėjimo dirbti arba nekompetencijos".

50 Reiktų pridurti, kad, kaip Pirmosios instancijos teismas pastebėjo ginčijamo sprendimo 52 punkte, jei Vykdomoji valdyba bandomuoju laikotarpiu gali nutraukti sutartį, ji *a fortiori* gali vienašališkai pratęsti šį laikotarpį.

51 Todėl darytina išvada, kad ECB kompetencijos personalo klausimais perdavimas ir jų vykdymas yra teisėtas.

52 Todėl Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad ECB šiuo atžvilgiu priimtos nuostatos nėra neteisėtos. Vadinasi, pirmasis apeliacinis pagrindas nepagrįstas.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas dėl Personalo taisyklių 2.1.2 ir 2.1.3 straipsnių

53 Apeliantas teigia, kad jei Teisingumo Teismas pripažintų Personalo taisyklių 2.1.2 ir 2.1.3 straipsnių teisėtumą, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 46–83 punktuose būtų klaidingai nustatęs, kad sprendimas pratęsti ieškovo bandomąjį laikotarpį ir sprendimas atleisti jį iš darbo atitiko Įdarbinimo sąlygas ir Personalo taisykles. Šis apeliacinio skundo pagrindas yra sudarytas iš penkių dalių.

Dėl pirmos dalies

— Šalių argumentai

54 Pirmoje dalyje apeliantas pastebi, kad Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 49 punkte nepripažino, jog sprendimas pratęsti bandomąjį laikotarpį buvo priimtas pažeidžiant Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnį. Iš tikrųjų įgaliojimas pratęsti bandomąjį laikotarpį priklauso Vykdomajai valdybai ir negali būti perduotas ECB pirmininko pavaduotojui.

55 Šiuo atžvilgiu ECB tvirtina, kad jokia nuostata ne tik nedraudžia Vykdomajai valdybai paskirstyti jos nariams užduotis, bet ir priešingai – jos Darbo reglamentas aiškiai numato tokius įgaliojimus.

— Teisingumo Teismo vertinimas

56 Visų pirma primintina, kad, kaip Pirmosios instancijos teismas konstatavo ginčijamo sprendimo 49 punkte, 1999 m. kovo 16 d. Sprendimu Vykdomoji valdyba perdavė įgaliojimus priimti sprendimus dėl naujai įdarbinto personalo bandomojo laikotarpio pratęsimo ECB pirmininko pavaduotojui.

57 Dėl šių įgaliojimų perdavimo galiojimo pastebėtina, kad, kaip teisingai pastebėjo generalinis advokatas savo išvados 48–54 punktuose, Bendrijos institucijos ir įstaigos naudojasi vidiniais organizacijos įgaliojimais ta prasme, kad jų kolegialūs organai gali įgalioti vieną arba kelis savo narius jos vardu priimti tam tikrus su personalu susijusius individualaus pobūdžio sprendimus, dėl kurių šis kolegialus organas jau yra priėmęs bendro pobūdžio taisykles.

58 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrijos institucijos ir įstaigos, vykdydamos joms patikėtas pareigas, turi didelę diskreciją nustatant jų vidinę organizaciją (žr., be kita ko, 2003 m. liepos 10 d. Sprendimo *Komisija prieš EIB*, C-15/00, Rink. p. I-7281, 67 punktą ir minėto sprendimo *Pflugradt prieš ECB* 43 punktą).

59 Teisingumo Teismas nusprendė (žr., be kita ko, 1986 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *AKZO Chemie prieš Komisiją*, 5/85, *Rink.* p. 2585, 35–37 punktus), kad Komisija gali, nepažeisdama jos veiklą reguliuojančio kolegialumo principo, įgalioti savo narius priimti jos vardu tam tikrus sprendimus. Kadangi narys priima sprendimus Komisijos, kuri visiškai prisiima atsakomybę, vardu, tokia įgaliojimų tvarka nesiekiama, kad Komisija netektų įgaliojimo priimti sprendimų. Teisingumo Teismas pagrindė tokį visoms institucinėms sistemoms būdingą principą atitinkantį įvertinimą, be kita ko, būtinybe užtikrinti sprendžiamojo organo sugebėjimą veikti.

60 Ši teismo praktika, susijusi su Komisijos įgyvendinama įgaliojimų perdavimo sistema, yra taikytina ir nagrinėjamoje byloje, nes nagrinėjama tvarka nesiekiama atimti iš Vykdomosios valdybos įgaliojimo priimti sprendimus, o ECB pirmininko pavaduotojo priimti sprendimai pratęsti bandomąjį laikotarpį yra Vykdomosios valdybos vardu, kuri už juos prisiima visą atsakomybę. Ginčijamas įgaliojimas iš esmės apsiriboja individualaus pobūdžio sprendimais, susijusiais su naujai į pareigas paskirto tarnautojo bandomojo laikotarpio pratęsimu, o ne dėl bendros tvarkos klausimų.

61 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad Pirmosios instancijos teismas visiškai teisingai nuspendė, jog ECB pirmininko pavaduotojas galėjo teisėtai priimti sprendimą pratęsti ieškovo bandomąjį laikotarpį.

62 Todėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis nėra priimtina.

Dėl antros dalies

— Šalių argumentai

63 Apeliacinio skundo pagrindo antra dalimi apeliantas teigia, kad Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 56 ir kituose punktuose neteisingai įvertino neaiškaus pobūdžio Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnio taikymo kriterijus, nes šios nuostatos atveria kelią šališkų priemonių taikymui ir todėl jos yra nesuderinamos su „aukščiausiomis Bendrijos teisės normomis". Iš tikrųjų abejonės dėl darbuotojo sugebėjimo atlikti pareigas negali būti laikomos „ypatingu atveju" Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnio prasme. Apeliantas priduria, kad Pirmosios instancijos teismas nepripažino, jog ši nuostata prieštarauja Įdarbinimo sąlygų 9 straipsnio a punktui, nes ji negali patikslinti pastarųjų taikymo taisyklių.

64 ECB mano, kad šis argumentas yra nepagrįstas, nes diskrecija nereiškia, kad sprendimai savaime priimami savavališkai.

— Teisingumo Teismo vertinimas

65 Visų pirma pastebėtina, kad Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnio sąvoka „ypatingi atvejai" atspindi atitinkamo aukštesnio subjekto, t. y. Vykdomosios valdybos, siekį pasilikti diskreciją, atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo faktines ir individualias aplinkybes, nuspręsti, kada į pareigas paskirto naujo tarnautojo bandomasis laikotarpis turėtų būti pratęstas.

66 Be to, kaip teisingai pastebi generalinis advokatas išvados 57 punkte, šiuo pagrindu priimtiems sprendimams gali būti atliekama teisminė kontrolė. Be to, galimybė pratęsti bandomąjį laikotarpį negali būti *a priori* laikoma neigiamu suinteresuotajam asmeniui veiksniu, nes ji leidžia panaudoti veiksnius, galinčius pagerinti darbo santykius, o tuo yra suinteresuotos abi pusės, ir juos palaikyti.

67 Todėl darytina išvada, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad sprendimas dėl ieškovo bandomojo laikotarpio pratęsimo yra teisėtas.

68 Todėl antra apeliacinio skundo pagrindo dalis nėra priimtina.

Dėl trečios dalies

— Šalių argumentai

69 Trečioje apeliacinio skundo pagrindo dalyje apeliantas ginčija Pirmosios instancijos teismo įvertinimą, pagal kurį abejonės dėl profesinių sugebėjimų gali būti „ypatingas atvejis" Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnio prasme.

70 ECB nurodo, kad Personalo taisyklių 2.1.2 straipsnio sąvoka „ypatingas atvejis" visiškai nereiškia, jog institucija neprivalo motyvuoti šioje srityje priimamų sprendimų. Kadangi Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad šiai sąvokai būtinas objektyvių sąlygų buvimas, tai yra kriterijus, užkertantis kelią savavališkam sprendimui priimti.

— Teisingumo Teismo vertinimas

71 Primintina, kad, kaip pastebėta šio sprendimo 58 punkte, ECB turi didelę diskreciją valdyti savo personalą, kad įgyvendintų jam patikėtą bendrą interesą.

72 Iš to matyti, kad būtent bandomuoju laikotarpiu Bendrijų institucija arba įstaiga privalo įsitikinti, kad suinteresuotasis asmuo turi visas pareigoms, į kurias jis buvo paskirtas, vykdyti būtinas asmenines ir profesines savybes. Šiomis aplinkybėmis bandomojo laikotarpio pratęsimas gali būti tinkama priemonė tokiam tikslui pasiekti.

73 Todėl Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisinės klaidos manydamas, kad abejonės dėl profesinių sugebėjimų gali būti „ypatingas atvejis", kuriuo pagrindžiamas bandomojo laikotarpio pratęsimas, vadovaujantis Personalo taisyklių 2.1.2 straipsniu.

74 Todėl trečia apeliacinio skundo pagrindo dalis yra atmestina.

Dėl ketvirtos dalies

— Šalių argumentai

75 Ketvirtoje dalyje apeliantas ginčija Pirmosios instancijos teismo įvertinimą, pagal kurį bandomasis laikotarpis buvo pratęstas dėl abejonių jo profesiniais sugebėjimais.

Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas pasirėmė netiksliais faktais, neatsižvelgdamas į įrodinėjimo naštą ir nekreipdamas dėmesio į ECB teiginius, pagal kuriuos bandomasis laikotarpis pratęstas dėl jo paties kaltės, nenustačius reprezentatyvesnio darbo laikotarpio ne vasaros atostogų metu.

76 ECB teigia, kad ši antrojo teisino pagrindo dalis yra nepriimtina, nes ja siekiama užginčyti Pirmosios instancijos teismo išvadą, pagal kurią sprendimas dėl ieškovo bandomojo laikotarpio pratęsimo buvo pagrįstas abejonėmis dėl jo sugebėjimo eiti šias pareigas. Jis būtent nurodo, kad bandomojo laikotarpio pratęsimu buvo siekiama suteikti apeliantui galimybę geriau prisitaikyti prie darbo sąlygų ir susipažinti su tarnybos ECB reikalavimais.

— Teisingumo Teismo vertinimas

77 Pastebėtina, kad šioje apeliacinio skundo pagrindo dalyje apeliantas iš esmės siekia užginčyti Pirmosios instancijos teismo tam tikrų faktų įvertinimą.

78 Pabrėžtina, kad, kaip visiškai teisingai primena generalinis advokatas savo išvados 67 ir 68 punktuose, vadovaujantis nusistovėjusia teismo praktika (žr., pavyzdžiui, 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimą *T. Port prieš Komisiją*, C-122/01 P, Rink. p. I-4261, 27 punktą), Teisingumo Teismas neturi kompetencijos nei konstatuoti faktinių aplinkybių, nei iš principo tirti įrodymus, kuriais Pirmosios instancijos teismas

grindė šių faktinių aplinkybių konstatavimą. Jei įrodymai buvo gauti teisėtai ir buvo laikytasi bendrųjų teisės principų bei įrodinėjimo pareigos ir įrodymų pateikimo procedūros taisyklių, tik Pirmosios instancijos teismas vertina jam pateiktos medžiagos reikšmę. Vadinasi, jei šie įrodymai nėra iškraipomi, toks vertinimas nėra Teisingumo Teismo tikrinamas.

79 Šiuo atžvilgiu, kaip generalinis advokatas tai patikslino savo išvados 69 punkte, kadangi apeliantas neįrodė ir net rimtai nepagrindė, kad Pirmosios instancijos teismas netinkamai išaiškino jam pateiktą faktinę ir įrodomąją medžiagą, paskirtų į pareigas naujų tarnautojų apmokymo užtikrinimo būdų įvertinimas yra toks faktų ir įrodymų įvertinimas, kuris negali būti ginčijamas šioje apeliacinėje instancijoje.

80 Šiomis aplinkybėmis ketvirta apeliacinio pagrindo dalis yra nepriimtina.

Dėl penktos dalies

— Šalių argumentai

81 Penktoje dalyje apeliantas pastebi, kad, priešingai nei Pirmosios instancijos teismas nustatė ginčijamo sprendimo 70–73 punktuose, jam nebuvo sudarytos normalios bandomojo laikotarpio darbo sąlygos.

82 ECB tvirtina, kad ši dalis taip pat nėra priimtina, nes ja siekiama užginčyti Pirmosios instancijos teismo išvadą, pagal kurią ieškovui buvo sudarytos normalios bandomojo laikotarpio sąlygos.

— Teisingumo Teismo vertinimas

83 Šiuo atžvilgiu pakanka konstatuoti, kad šiuo argumentu apeliantas siekia užginčyti Pirmosios instancijos teismo nustatytas išvadas dėl faktinių aplinkybių.

84 Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 73 punkte nustatė, jog „niekas neleidžia <...> prieiti prie išvados, kad ieškovui nebuvo sudarytos normalios bandomojo laikotarpio sąlygos".

85 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į šio sprendimo 78 punkto argumentus, apeliantui nepateikus kaltinimų dėl netinkamo faktų išaiškinimo, apeliacinio skundo pagrindo penkta dalis turi būti atmesta kaip nepriimtina.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas dėl bylinėjimosi išlaidų

Šalių argumentai

86 Apeliantas teigia, kad ginčijamo sprendimo 99–103 punktuose yra padaryta teisės klaida, nes jam buvo priskirta dalis bylinėjimosi išlaidų bylose T-27/01 ir T-69/01. Jis

mano, kad Pirmosios instancijos teismas nuspręsdamas, jog šie ieškiniai buvo pareikšti nepagrįstai, neteisingai išaiškino Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą. Dėl ieškinio byloje T-56/01 apeliantas paaiškina, kad šis ieškinys buvo pareikštas dėl ankstesnio neteisėto ECB elgesio.

87 ECB teigia, kad šis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas pagal Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnio antrąją pastraipą.

Teisingumo Teismo vertinimas

88 Primintina, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnio antrąją pastraipą „apeliacinis skundas negali būti paduotas vien dėl teismo išlaidų dydžio arba šalies, kuriai buvo priteista jas atlyginti". Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad darant prielaidą, jog visi kiti apeliacinio skundo pagrindai buvo atmesti, reikalavimas dėl tariamo Pirmosios instancijos teismo sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų neteisėtumo privalo būti atmestas kaip nepriimtinas pagal minėtą nuostatą (žr. 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija ir Prancūzija prieš TF1*, C-302/99 P ir C-308/99 P, Rink. p. I-5603, 31 punktą ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Freistaat Sachsen ir kt. prieš Komisiją*, C-57/00 P ir C-61/00 P, Rink. p I-9975, 124 punktą).

89 Todėl, kadangi visi kiti apelianto pateikti apeliacinio skundo pagrindai yra atmestini, paskutinis apeliacinio skundo pagrindas, kuriuo ginčijamas Pirmosios instancijos teismo sprendimas dėl išlaidų paskirstymo, turėtų būti pripažintas nepriimtinu.

90 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad apeliacinis skundas yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

91 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal Procedūros reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Pagal šio reglamento 70 straipsnį bylose tarp Bendrijų ir jų tarnautojų institucijos pačios padengia savo išlaidas. Tačiau pagal šio reglamento 122 straipsnio antrąją pastraipą 70 straipsnis netaikomas pareigūno ar kito institucijos tarnautojo paduotiems prieš ją apeliaciniams skundams. Kadangi ECB prašė priteisti išlaidas ir apeliantas pralaimėjo bylą, pastarasis turi padengti išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Pristeisti iš C. S. Tralli bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.